

LLOP BUSCA CAPUTXETA

Pseudònim: Clarissa Wolf

Categoria: Adult

La punta del ganivet se'm clava just sota el lòbul dret i noto com la sang comença a rajar. En uns minuts em xopa el pit mentre ell em mira fixament i va movent el ganivet cap a l'esquerra, sense pressa, gaudint del moment. Abans de perdre el coneixement torno enrere, quan tenia 8 anys...

“... I aleshores va entrar el caçador per la finestra, que d'un tret va matar el llop i va alliberar la Caputxeta i l'àvia, que s'havia amagat dins un armari” Això t'ensenyarà, puceta, a no refiar-te de cap mala bèstia, em deia la mare.

El que ella no sabia és que els meus desitjos més humits van començar aleshores: em somiava amb una capa vermella, camí casa de l'àvia. Un pic arribava, trucava a la porta.

- Qui hi ha? Deien dins.
- Sóc jo, àvia, que he vingut a portar-te una mica de pastís.
- Passa, passa, que la porta és oberta.

Em veia a mi mateixa girant el pom poc a poc, entrant a casa de la meva pobre àvia (jo ja sabia que estava amagada a l'armari) i avançant cap a l'habitació. Se sentia una respiració feixuga i sota la camisa de dormir de l'àvia, evidentment, estava el llop. Feia el paper que estava escrit: “Àvia, quins ulls més grossos que tens...” i el llop em

responia melós mentre el cor se m'anava accelerant. Notava les pulsacions a la boca de la gola i una suor que em perlejava el llavi superior. El llop apartava els llençols i em feia entrar. Descordava lentament la capa, el vestit i, lascivament, recorria amb una ungla i una mà peluda la meva pell blanca. Aleshores es descordava la camisa (de l'àvia!) i fregava el seu pit pelut contra la meva pell. No hi havia temps per a cap caçador, ja que em vaig despertar mullada per primer cop.

Aquest somni va esdevenir obsessió amb el pas dels anys. Els homes peluts eren condició sine qua non per a les meves relacions sexuals. Havia après a endevinar el nivell pilós de les meves conquestes malgrat anessin tapats de dalt baix: les celles, la densitat de la barba, els pèls a les mans... m'indicaven si alli davant tenia o no el partenaire que jo desitjava. Gairebé mai m'equivocava i si en alguna ocasió algú es treia la camisa i anava a la moda metrosexual, de sobte m'atacava una forta migranya... i alli acabava la història.

Havien passat pels meus llençols llops de totes les condicions: alts, baixets, prims, grassos, amables, grollers... però tots amb molt pèl al pit i en altres parts del cos. N'hi havia que tenien tota l'esquena coberta i la pelussa baixava fins el cul i alli s'ennegria més. Això, en comptes de fer-me enrere, encara m'excitava més.

“Llop busca caputxeta”. Aquest anunci a la secció de contactes de La Vanguardia va cridar la meva atenció ràpidament. Un truc i al dia següent estàvem sopant a l'Escorxador.

Havia triat per a una ocasió que es prometia memorable un ajustat vestit vermell (evidentment), sabates negres de taló d'agulla i un fulard negre de seda. El cabell, tallat amb una mitja melena que em donava un aire jovenívol, i el maquillatge discret als ulls, posant èmfasi en el vermell encès dels llavis.

He arribat 10 minuts tard i ell ja m'esperava. S'ha aixecat de la taula per allargar-me educadament la mà dreta, que ha encaixat de manera enèrgica mentre em mira als ulls fixament. Les pupil·les, he observat, estaven dilatades i jo he sentit una descàrrega d'adrenalina que m'ha accelerat el pols. He retirat la mà de seguida per tal de dissimular aquesta circumstància.

- Ets preciosa, m'ha dit, just abans que el cambrer portés les cartes. M'ha agradat que triés "ets" i no "estàs". Detallets que poden canalitzar situacions cap a una o altra banda.

El restaurant l'havia triat ell i a mi ja m'anava bé trepitjar de nou aquell santuari de la carn en totes les seves varietats que s'havia posat de moda un parell d'anys enrere. Era evident que de llop no tenia només el gust per les caputxetes, sinó també pels talls de carn crua o, si més no, ben sangonosa.

- Què et ve de gust? Si et puc aconsellar, jo començaria per un carpaccio de vedella amb foie, i continuaria amb un entrecot.
- Perfecte!, he dit. M'ha semblat una sobredosi proteínica aberrant, però en les primeres cites, ja se sap, tendim a disfressar una mica els nostres gustos.

Mentre anava fent la comanda al cambrer he pogut observar-lo una mica millor. 1'75 d'alçada, més o menys, tipus atlètic si havia de fer cas als abultats bíceps i tríceps que es marcaven sota la camisa blava, cabell negríssim sense cap cana aparent (i això que ja en tenia 40, segons m'havia dit), barba espessa i perfectament retallada. Malgrat la calor d'aquest estiu excessivament xafogós, els pantalons són llargs i no porta ni sandàlies ni xancles sinó sabates negres perfectament enllustrades. Estic completament en contra d'aquesta moda de bermudes i xancles. L'elegància no hauria de ser una opció, hauria de ser un estil vital.

Hem encetat una xarxa intrascendent sobre les nostres vides, gustos i aficions, tot i que ell es mostra bastant més reservat. A mi no em fa res, en tot cas, explicar-li anècdotes de la meva feina com a agent immobiliària. Però ja a l'hora de l'entrecot la conversa ha adquirit un toc més personal. Li he preguntat directament pel text de l'anunci que m'havia cridat l'atenció. S'ha escurat la gola, ha creuat les mans davant el plat i s'ha inclinat damunt la taula. He notat la seva mirada penetrant i l'olor de la carn amb un lleuger aroma sanguinolent m'embolcalla.

- De ben petit ja m'agradaven els llops. M'hi sentia plenament identificat. A l'adolescència, quan em van començar a sortir els pèls, em vaig alegrar, a diferència dels meus amics que preferien no tenir-ne gaires.

M'ha continuat explicant que si bé estava fascinat pel conte de La Caputxeta, com jo, de seguida es va aficionar a les pelis d'homes llop. Que ho sabia, jo, que n'hi havia un fotimer? Jo sí que ho sé, clar, però l'he deixat parlar. M'enlluerna la passió que sent per aquest tema. Quan m'ha comentat que les seves relacions sexuals havien acabat condicionades per aquest enlluernament m'hi he sentit plenament identificada.

Per postres hem demanat un coulant de xocolata. Hi ha millor manera de rematar un sopar? Doncs sí que n'hi ha: hem pagat el compte i ens hem encaminat a casa seva.

El fet de veure-ho en multitud de pelis no ha fet que em soni a dejà vu: tan aviat ha tancat la porta m'ha estripat el vestit d'una revolada, ha apartat el tanga vermell i m'ha penetrat damunt la taula. No eren necessaris prolegomens, ja que anava xopa de feia estona. M'ha envestit brutalment mentre amb la mà dreta m'aguantava el coll perquè no em pogués moure. I al cap d'una estona s'ha escorregut dins meu. Preservatiu? a mi ja no em farà cap falta. Després, tal com hem acordat, ha anat cap a la cuina i ha tornat amb un ganivet molt esmolat. M'ha lligat mans i peus i ha enfonsat la punta del ganivet sota el lòbul dret. Suca amb el dit la sang que comença a rajar i se l'emporta a la boca. Veig, satisfeta, com xucla amb delectació i tot i que em sap greu no veure com em devorarà només puc pensar que això, això mateix, és el que sempre havia desitjat.